4 reflexions sobre «el llibre»

Quan ens acostem a la diada de Sant Jordi, qui més qui menys ens parla d'«el llibre», com si tots els llibres fossin iguals, escrits amb el mateix objectiu i com si tots juguessin en la mateixa lliga. Parlar d'«el llibre» no és com parlar d'«el futbol», és més aviat parlar de l'esport, perquè hi ha moltes menes d'esport, el que es juga en solitari o en equip, esports que mouen milers d'espectadors i altres que es juguen en un racó de la plaça del poble amb gorra de jubilat.

Amb els llibres passa el mateix, però quan ens hi referim pensem bàsicament en les novel·les que omplen majoritàriament el centre de les llibreries i que són el que la gent vol comprar, perquè quan els diuen que «cal llegir llibres» creuen que es refereixen a això, tot i que de llibres de ficció també n'hi ha de moltes menes, però la major part són fets a partir de receptes d'èxit que els desacrediten com a productes literaris. Primera reflexió: quan parlem de «llibres» hauríem de parlar fonamentalment de literatura.

En els darrers anys –20 o 30– han aparegut també els llibres anomenats «mediàtics». No se subjecten a cap model concret, poden ser novel·les, però també llibres de memòries, d'acudits, d'entrevistes o una miscel·lània de coses que els autors guarden en un calaix per quan tenen l'oportunitat de sortir per la tele i poder vendre d'aquesta manera qualsevol cosa posant el seu retrat a la primera pàgina. Segona reflexió: desconfieu dels llibres que porten la foto de l'autor a la portada –si l'autor encara està viu–, és el mateix que passa amb els restaurants que ofereixen plats combinats fotografiats a l'entrada.

Hi ha també els llibres de poesia, n'hi ha molts, però són prims i ocupen poc espai a les llibreries, sobretot quan es posen en la prestatgeria corresponent. Només els compren una ínfima minoria de persones, no més de mig miler de persones en tot el nostre àmbit cultural. Els seus autors, per diferenciar-se de la resta, no s'autodenominen «escriptors» sinó «poetes» i juguen en una lliga a part. El seu objectiu no és guanyar diners sinó tan sols llorers. Tercera reflexió: si voleu tenir sempre fulles de llorer per a l'estofat, feu-vos poetes.

I, després d'aquestes tres categories, ve tota la resta. Els llibres que comencen i acaben la seva vida en un piló. El piló dels llibres d'autoajuda, el piló dels llibres d'assaig, el piló dels llibres de viatges, el piló dels àlbums d'imatges. I això amb sort, perquè no totes les llibreries tenen prou espai per posar-los en pilons diferenciats. Quarta reflexió i final: l'únic que és segur és que tots els llibres, un dia o l'altre, els d'aquesta categoria i les precedents, acabaran en el piló dels llibres vells, molts d'ells fins i tot abans que es marceixin les roses del dia de Sant Jordi.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/04/18/4-reflexions-sobre-llibre/908101.html?utm_source=rss